

Horatius

1. Ať hlad i strážně snášet se naučí
náš mladík, ať se otuží na vojně,
ať se strašlivým kopím v ruce
na koni prohání zpupné Parthy
2. a v nebezpečích, pod širou oblohou,
ať dlouho žije. Vládcova manželka
i s krásnou dcerou z městských hradeb
brzy ho dojista také spatří
3. a budou vzdychat ze strachu, aby princ
a dívčin ženich, nováček ve zbraní,
se neobořil na tu šelmu,
kterou vztek zavedl vprostřed vřavy.
4. Smrt za vlast je vždy krásná a vznešená!
A přitom smrtí zajde i uprchlík;
i na paty a schlípá záda
bázlivců dopadne bez milosti.
5. Ctnost otevírá nebe těm, kterých smrt
se netýká, a putuje po stezkách,
jí vyhrazených; na perutích
straní se bahna a všedních davů.

Vergilius

①

Náhodou pastýř Dafnis si hověl pod žumným dubem,
také Korydon s Thyrsem tam sehnali oba své stádo:
ovečky Thyrsis a Korydon kozičky kypící mlékem.
Oba dva ve květu mládí

Dafnida — zhlédl mě také a povídá: „Pospěš si, honem!
Meliboee, pojd' sem, jsou zdravý tvé kozy i kozel;
trochu-li možno ti je se pozdržet, pohov si v stínu!
Neboť samy sem přijdou, zde po lukách, krávy se napít
z Minciu, jehožto břeh je lemován ohebným sítím,
z dubu pak posvátného je slyšet bzučení včelek.“

②

Vpředu je velká brána a z tvrdé ocele sloupy;
žádná by lidská je síla ni bohové vedoucí válku
vyvrátit neměli moci a věž ční železná vzhůru.

Tisifoné tu sedí a oděna v krvavé roucho
bez spánku hlídá vchod i po celé noci i ve dne.
Odtud je slyšet nářek a děsné se ozývá bití,
slyšet je železa řinkot, jak řetěz je po zemi vlečen

③

k místům radosti přišli a k zeleni lahody plné
rozkošných svatých hájů a k sídlům blažených duší.

Hojnější čerstvý je vzduch v těch končinách, růžové
světlo
svítí — mají své slunce a rovněž mají své hvězdy.

Na hřištích porostlých travou si cvičí někteří údy,
žertem zápasy vedou a zápolí v žlutavém písku,
jiní s dupotem tančí a přitom zpívají písně.

④

Jiní ať kovové sochy, jak živoucí, jemněji tvoří —
budiž! i z mramoru tvář, jak mluvící, dovedou vyvést,
jiní ať řeční lépe a oběh nebeských těles
umějí zobrazit hůlkou a určit východy hvězdné,
ty však, Římane, hleď, bys mocí národům vládl,
to bude umění tvé, dát pokoj světu a právo,
laskav k poddaným být, však odbojně rozdrtit válkou.“